

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
תרי ירחי חסירי קלא אית להו.												◇
לוי אקלע לבבל בחדסר בתשרי.												○
בסים תבשילא דבבלאי ביומא רבה דמערבא.	אמר: [לוי]											◇
אסהיד?	אמרי ליה:											^
לא שמעתי מפי בית דין מקודש.	אמר להו: [לוי]											◇
כל היכא דמטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי - ליעבדו תרי יומי, גזירה ניסן אטו תשרי.	מכריז רבי יוחנן:											◇
רבי אייבו בר נגרי ורבי חייא בר אבא איקלעו לההוא אתרא דהוה מטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי, ועבדי חד יומא, ולא אמרו להו ולא מידי. שמע רבי יוחנן ואיקפד.												○
לאו אמרי לכו: היכא דמטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי - ליעבדו תרי יומי, גזירה ניסן אטו תשרי.	אמר להו: [רבי יוחנן]											◇
רבא הוה רגיל דהוה יתיב בתעניתא תרי יומי, זימנא חדא אשתכח כוותיה.	[רבא]											◇
רב נחמן יתיב בתעניתא כוליה יומי דכיפורי. לאורתא אתא ההוא גברא, אמר ליה: למחר יומא רבה במערבא. אמר ליה: מהיכא את? - אמר ליה: מדמהריא. אמר ליה: דם תהא אחריתו, קרי עליה (איכה ד) קלים היו רפינו.	[רב נחמן]											◇
כד חזית דמשכה תקופת טבת עד שיתסר בניסן - עברה להאיא שתא, ולא תחוש לה. דכתיב (דברים טז) שמור את חדש האביב - שמור אביב של תקופה שיהא בחדש ניסן.	שלח ליה רב הונא בר אבין לרבא:											◇
אתון דלא ידעיתו בקביעא דירחא, כי חזיתו סיהרא דמשלים ליומא - בעירו חמירא.	רב נחמן להנהו נחותי ימא:											◇
אימת משלים - בחמיסר, והא אנן מארביסר מבערינן												‡
לדידהו דמגלו להו עלמא - מארביסר משלים.												◇
על שני חדשים מחללין את השבת: על ניסן ועל תשרי, שבהן שלוחין יוצאין לסוריא, ובהן מתקנין את המועדות.												■
וכשהיה בית המקדש קיים - מחללין אף על כולן, מפני תקנת הקרבן.												■
על שני חדשים ותו לא?												‡
על ששה חדשים השלוחין יוצאין	ורמינהו:											◇
הכי קאמר: על כולן השלוחין יוצאין מבערב, על ניסן ועל תשרי - עד שישמעו מפי בית דין מקודש.	אביי:											◇
על כולן יוצאין מבערב, על ניסן ועל תשרי - עד שישמעו מפי בית דין מקודש.	תניא נמי הכי:											■
מנין שמחללין עליהן את השבת - תלמוד לומר (ויקרא כג) אלה מועדי ה' אשר תקראו אתם במועדם. יכול כשם שמחללין עד שיתקדשו כן מחללין עד שיתקיימו - תלמוד לומר אשר תקראו אותם - על קריאתם אתה מחלל, ואי אתה מחלל על קיומם.	תנו רבנן:											◇
וכשהיה בית המקדש קיים מחללין אף על כולן מפני תקנת הקרבן.												■
בראשונה היו מחללין אף על כולן. משחרב בית המקדש אמר להן רבן יוחנן בן זכאי: וכי יש קרבן? התקינו שלא יהו מחללין אלא על ניסן ועל תשרי בלבד.	תנו רבנן:											◇
בין שנראה בעליל, בין שלא נראה בעליל - מחללין עליו את השבת.	[ת"ק]											■
אם נראה בעליל - אין מחללין עליו את השבת.	רבי יוסי											■
מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועיכבם רבי עקיבא בלוד, שלח לו רבן גמליאל: אם מעכב אתה את הרבים - נמצאת מכשילן לעתיד לבא.												○
מאי משמע דהאי עליל לישנא דמיגלי הוא?												^
אמר קרא (תהלים יב) אמרות ה' אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים.	רבי אבהו:											◇
חמשים שערי בינה נבראו בעולם, וכולן ניתנו למשה חסר אחד, שנאמר (תהלים ח) ותחסרהו מעט מאלהים. (קהלת יב) בקש קהלת למצא דברי חפץ, בקש קהלת להיות כמשה, יצתה בת קול ואמרה לו: (קהלת יב) וכתוב ישר דברי אמת (דברים לד) ולא קם נביא עוד בישראל כמשה.	חד אמר: [רב/שמואל]											◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
---	---

מקרא-key:

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים	מאן דאמר	Talmud Navigator										
מימרא		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בנביאים - לא קם, במלכים - קם, אלא מה אני מקיים בקש קהלת למצא דברי חפץ - בקש קהלת לדון דינין שבלב, שלא בעדים ושלא בהתראה, יצתה בת קול ואמרה לו: וכתוב ישר דברי אמת - (דברים יז) על פי שנים עדים וגו'.	[רב/שמואל]								♦ ■			◇